

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΤΕΡΖΟΥΔΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΔΥΟ ΙΕΡΟΨΑΛΤΕΣ ΠΟΥ ΛΑΜΠΡΥΝΑΝ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΧΙΛΛΙΟΥ

1. Νικόλαος Πλιάτσικας (1948-2018)

Ο Νικόλαος Πλιάτσικας γεννήθηκε στις 21 Ιουλίου τού 1948 στή Σμύξη Γρεβενών.

Σέ ηλικία δέκα χρονών ἔχασε τί μπτέρα του σέ ἀτύχημα. Τότε ὁ πατέρας τόν πῆρε καί κατέβηκαν στόν Τύρναβο, ὅπου πῆγε σχολεῖο.

Τά πρῶτα μαθήματα στήν ψαλτική τέχνη, τά ἔλαβε ἀπό τόν Δημήτριο Λυγούρα δίπλα στό ἀναλόγιό του. Ἔτσι δημιουργήθηκε μιά ἀγάπη δυνατή μέσα του γιά τί Β. Μ., πού τόν ἀκολούθησε σέ ὅλη του τί ζωή.

Τό 1972, σέ ηλικία εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἦρθε στή Λάρισα, ὅπου ἔμεινε μόλιμα. Παντρεύτηκε ἕνα χρόνο ἀργότερα καί ἀπέκτησε μιά κόρη.

Ἄρχισε τήν Ψαλτική τοῦ Σταδιοδρομῖα τό 1972 στόν Ἱ. Ν. Ἀγ. Χαραλάμπους Λάρισας ὡς ἀριστερός ἱεροψάλτης, ὅπου παρέμεινε περίπου ἕνα χρόνο.

Τό 1973 γνωρίστηκε μέ τόν Κυριαζῆ Δασκαλούδη καί προσλαμβάνεται ὡς Λαμπαδάριος γιά δέκα χρόνια στόν Μ. Ἱ. Ν. Ἁγίου Ἀχιλλίου Λάρισας.

Στή συνέχεια τό 1983 μεταφέρεται στόν Ἱ. Ν. Ζωοδόχου Πηγῆς, πάλι στό ἀριστερό ἀναλόγιο, μέ Πρωτοψάλτη τόν Ἀθανάσιο Φῶτο γιά τά ἐπόμενα πέντε χρόνια.

Τό 1988 ὡς Πρωτοψάλτης τοποθετεῖται στόν Ἱ. Ν. τῆς Κοιμίσσεως τῆς Θεοτόκου, στόν Ἀμπελῶνα Λάρισας καί παραμένει γιά τριάντα συναπτά ἔτη ἀκόμη καί μετά τήν συνταξιοδότηση του, τό 2010.

Παράλληλα, ἀσκοῦσε γιά βιοποριστικούς λόγους τό ἐπάγγελμα τοῦ πλανό-



διου μικροπωλητή σέ λαϊκές αγορές καί στά γύρω χωριά. Ἀνάπτυξε φιλίες μέ πολλούς συναδέλφους του ψάλτες, ὅπως μέ τόν Κυριαζῆ Δασκαλούδη, τόν Θεοδόση Διαμαντί, τόν Ἀθανάσιο Κουφοδήμο, τόν Ἄγγελο Μαργαρίτη, τόν Ἰωάννη Κεσσάκη κ.ἄ.

Μέ αὐτούς ἔκανε συντροφιά οἰκογενειακῶς καί ἐκτός ἐκκλησίας. Ἦταν ἀγαπητός καί φημιζόταν γιά τίς φάρσες καί τά ἀστεῖα του μέ τούς φίλους. Σέ ἰδιωτικές στιγμές τόν ἄρεσε νά διαβάζει τή «Βίβλο» καί νά ψάλλει¹.

Πέθανε αἰφνίδια στίς 17 Ὀκτωβρίου τό 2018, πονεμένος ἀπό τό θάνατο τῆς γυναίκας του, πού εἶχε προηγηθεῖ, προετοιμασμένος πνευματικά καί ψάλλοντας μέχρι τό τέλος του σέ διάφορους ναούς.

2. Κωνσταντῖνος Σαῖτης (1979-2015)

Ὁ Κωνσταντῖνος Σαῖτης γεννήθηκε στή Λάρισα στίς 19 Ἰουνίου τοῦ 1979.

Μαθητεῖε στό ἀναλόγιο τοῦ Πρωτοψάλτη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου Κυριαζῆ Δασκαλούδη καί μυεῖται στήν ψαλτική τέχνη. Παράλληλα φοιτᾷ στή Βυζαντινὴ Σχολή τῆς Μητρόπολης Λαρίσης καί Τυρνάβου «Ἅγιος Ἀχιλλίος», ἀπό ὅπου παίρνει τό 1997 πτυχίό Βυζαντινῆς Μουσικῆς.



Τὴν περίοδο 1997-1998 μαθητεῖε στόν Ἰ. Ν. τῆς Ἀνάληψης τοῦ Σωτήρος, κοντά στόν Θεοδόση Διαμαντί καί στή συνέχεια γίνεται βοηθός στό ἀριστερό ἀναλόγιο τοῦ ἴδιου ναοῦ, μέ Λαμπαδάριο τόν Ἰωάννη Μαυρομάτη.

Τό 2001 παίρνει δίπλωμα Β. Μ. ἀπό τό Μακεδονικό Ὁδεῖο Θεσσαλονίκης μέ καθηγητή τόν Περικλῆ Μαυρουδῆ.

Τό 2004 ἀποφοιτᾷ ἀπό τήν «Ἀνώτερη Ἐκκλησιαστική Σχολή Θεσσαλονίκης». Ἀπό τό 2004 ἕως τό 2006 παίρνει πτυχίό «Ἀνώτερων Θεωρητικῶν» (Ἀρμονία – Ἀντίστιξη)².

Τό Πάσχα τοῦ 2006 καταλαμβάνει τήν θέση του Λαμπαδάρου στόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου, μέ Πρωτοψάλτη τόν δάσκαλό του, Κυριαζῆ Δασκαλούδη.

¹ Συνέντευξη Ἀγγελικῆς Πλιάτσικα, (26-02-2021).

² <https://www.youtube.com/watch?v=z8zTmBdzkqU>, ἀνάκτ. 16-01-2022.

Τό 2009 αποφοιτά από τό τμήμα «Ποιμαντικής καί Κοινωνικής Θεολογίας» τοῦ Α. Π. Θ. Τό 2010-2011 εἰσάγεται μέ κατατακτικές ἐξετάσεις στό τμήμα «Ἐπιστημῶν Προσχολικῆς Ἀγωγῆς καί Ἐκπαίδευσης» τοῦ «Α.Π.Θ.». Τό 2012 αποκτᾷ Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Εἰδίκευσης στή «Βυζαντινὴ Μουσικολογία καί Ψαλτικὴ Τέχνη» ἀπό τό «Α.Π.Θ.». Τό 2013 γίνεται δεκτός ὡς ὑποψήφιος Διδάκτωρ στή Βυζαντινὴ Μουσικολογία καί Ψαλτικὴ Τέχνη μέ θέμα «Ἡ παράδοσι τοῦ μέλους τῶν Κοινωνικῶν τοῦ Μανουήλ Χρυσάρη». Τό 2014 ἀρχίζει μεταπτυχιακό πρόγραμμα Βυζαντινῆς Μουσικῆς στή Μουσικὴ Ἀκαδημία τοῦ Πλινδίν-Βουλγαρία».

Ἀπό τό 2005 ἕως τό 2011 παραδίδει μαθήματα Β. Μ. σέ διάφορες Μουσικῆς Σχολές καί σέ Μουσικά Σχολεῖα τῆς Θεσσαλίας. Τό 2014 διδάσκει Β. Μ. στή Σχολή τῆς Μητρόπολης Λαρίσης καί Τυρνάβου. Ἀπό τό 2011 ἕως τό 2015 παίρνει μέρος ὡς εἰσηγητής καί ὡς μέλος τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς σέ διάφορα συνέδρια καί ἡμερίδες στήν Ἑλλάδα καί τό ἔξωτερικό. Δημοσιεύει σέ διάφορα περιοδικά ἄρθρα Μουσικολογικοῦ καί Ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου. Γνώριζε Ἀγγλικά, Γερμανικά καί Ρωσικά.

Ἀκόμα ὑπῆρξε:

Ἐπιστημονικός συνεργάτης τοῦ Ἐρευνητικοῦ Κέντρου: «Τομέας Ψαλτικῆς καί Μουσικολογίας» τῆς «Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου».

Μέλος τοῦ συλλόγου ἱεροψαλτῶν Λάρισας «Ρωμανός ὁ Μελωδός».

Μέλος τῆς χορωδίας Θεσσαλονίκης «Ἰωάννης Κουκουζέλης».

Μέλος τῆς χορωδίας τῆς Θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. «Ἰερά Μελωδία».

Ἦταν ἓνας πολυπράγμων, δραστήριος καί πολλά ὑποσχόμενος νέος ἐπιστήμονας, πού ἄφησε ἀνολοκλήρωτο τό ἔργο του, τόσο στήν «Ψαλτικὴ Τέχνη» ὅσο καί στή «Θεολογικὴ Ἐπιστήμη», ὅπως καί στή «Βυζαντινὴ Μουσικολογία» γενικότερα. Ἀρθρογραφοῦσε σέ ἀρκετά ἐπιστημονικά περιοδικά ὅπως «Τό Ψαλτήρι» καί τὰ «Θεσσαλικά Μελετήματα»³.

Πέθανε μέ τραγικὸ τρόπο, στίς 12 Νοεμβρίου τοῦ 2015, σέ αὐτοκινητικὸ δυστύχημα.

³ Στεργιούλης, *Θεσσαλικά Μελετήματα*, 2015, σ. 251.